

De bescherming waarop vrouwen recht hebben
De vrede waarop zij hopen

8 maart 2009

Sinds 1996 zijn miljoenen Congolezen gestorven als gevolg van de oorlogen en de conflicten in de Democratische Republiek Congo (DRC). Vrouwen zijn de eerste slachtoffers: duizenden vrouwen en meisjes zijn verkracht, verminkt, vernederd. Seksueel geweld is een alledaags oorlogswapen geworden, dat vaak en soms systematisch ingezet wordt door alle rebellen. Niettegenstaande de vooruitgang die op het gebied van vrede geboekt werd, blijven verkrachtingen en seksueel misbruik op grote schaal voorkomen. Niet enkel de strijders, ook burgers maken zich daaraan schuldig.

Wij vinden dit onaanvaardbaar en vragen hiervoor de steun van het Belgische publiek en van de Belgische politici. Daarom organiseerde het platform 'Allen samen voor vrouwen in de Democratische Republiek Congo'1 ter gelegenheid van de Internationale Vrouwendag een manifestatie in Brussel op zondag 8 maart 2009. Op deze symbolische dag van 8 maart, Internationale Vrouwendag, zijn 1500 personen hun steun aan de Congolese vrouwen komen betuigen. Zij hebben hun onvrede geuit over het gebrek aan efficiëntie vanwege de internationale instellingen. Wij kunnen niet anders dan vaststellen dat noch de MONUC – de vredesmissie van de Verenigde Naties voor Congo – noch de Congolese regering erin slagen om de onveiligheid onder controle te houden en de burgerbevolking te beschermen.

De Congolese Grondwet van 2005 voorziet nochtans de eliminatie van iedere vorm van discriminatie en seksueel geweld tegenover vrouwen. Maar de toepassing van de wetten m.b.t. seksueel geweld schiet te kort, omdat vrouwen hun agressors niet durven aanklagen, uit vrees voor represailles of uitsluiting uit de gemeenschap. De verkrachtingen hebben nochtans zware gevolgen voor het leven van de Congolese vrouwen, niet alleen fysiek en mentaal (trauma's, soa's, enz.), maar ook sociaal. Een vrouw die het slachtoffer is van verkrachting riskeert door de gemeenschap uitgespuwd te worden. Haar echtgenoot kan van haar scheiden of haar verstoten. Dit brengt een ontwrichting van de gezinnen met zich mee en een destabilisatie van de Congolese maatschappij.

De verenigingen en manifestanten die deze namiddag aan het Justitiepaleis verzamelden, eisten de stopzetting van de oorlog, van de plundering van de natuurlijke rijkdommen, van de

1 AIB, ABR, ABVV-FGTB, ACV VROUWEN, AFEDE, AMNESTY INTERNATIONAL, AMUKA, ALLIANCE TERRE DE FEMMES, ARDAPS, ARESEP, ASSOCITURI, BROEDERLIJK DELEN, CADTM, CARAVANE POUR LA PAIX ET SOLIDARITE, CCAEB, CEAF&RI, CENTRE FEMININ D'EDUCATION PERMANENTE, CENTRE LIBRE EXAMEN, CSC-FEMMES, CIAGO, CNAPD, COCAFEM/GL, COFEDE, COLLECTIF DES JEUNES, COLLECTIF DES FEMMES POUR LA PAIX, COMMISSION JUSTICE ET PAIX, CDH, CD&V VROUW EN MAATSCHAPPIJ, CFFB, CNCD-11.11.11, 11.11.11-KOEPSEL VAN DE VLAAMSE NOORD ZUIDBEWEGING, CHOC DU PRESENT, CLUB WALCO, EBENE PLUS, ECOLO, EVEIL D'AFRIQUE, FONDS A. RYCKMANS, FIREFEC, FORUM VAN VLAAMSE VROUWEN-FVV, GAMS Belgique, GROEN!, ICHR, IMPACT-SUD, INTAL, IRGEDE, KAV, KIN'UP, KVLV, LIBERALE VROUWEN, LA VOIX DES FAIBLES, LEF, LIGUE COMMUNISTE REVOLUTIONNAIRE/SOCIALISTISCHE ARBEIDERSPARTIJ, LHAC, MAMAS FOR AFRICA, MANGUIER EN FLEURS, MARCHE MONDIALE DES FEMMES/WERELDVROUWENMARS, MEDECINS DU MONDE, MIR-IRG, MARIANNE, MEMISA, MOUVEMENT DES FEMMES, MASUWA, le MONDE SELON LES FEMMES, NVR-VROUWENRAAD, NOUVEAU REGARD, OPONI MAMA OTONGI MBOKA, OSEFM, OXFAM -SOLIDARITE, PARTI SOCIALISTE, POINT DE CHUTE, SEPROFED, SIMA KIVU, SOFADE, SOFEBU, SOLIDARITE PROTESTANTE, SOLIDARITE SOCIALISTE, SOROPTIMIST, SOS STOP SEKSUELE TERREUR IN OOST-CONGO, PAX CHRISTI WB, PAX CHRISTI VLAANDEREN, VAMOS, VESTA, TSHELA, UCOS, VOK, VREDE, VROUWEN IN 'T ZWART LEUVEN, vzw ZIJN, YAMBI AFRICA, LA ZAIROISE ET SES SOEURS, ZIJ-KANT

wapenhandel en meer bepaald van het seksueel geweld op vrouwen. De vrouwenorganisaties en die van de Congolese diaspora, de ngo's en de Belgische verenigingen, één in de schoot van de coalitie 'Allen samen voor vrouwen in de DRC', eisten gerechtelijke vervolgingen, zowel op nationaal als internationaal niveau, van de personen verantwoordelijk voor de schendingen van mensenrechten en oorlogsmisdaden, meer bepaald in de provincies Kivu en Ituri. Ze vroegen ook aan België en zijn politiek verantwoordelijken om een beleid van duurzame vrede in de regio van de Grote Meren te promoten en om rekening te houden met de situatie van de Congolese vrouwen in hun akkoorden met de DRC.

Info: Maggi Poppe (stafmedewerker Nederlandstalige Vrouwenraad),
nvr.mpoppe@amazone.be; tel. 02/229.38.13, gsm 0470/888.964 voor 'Allen samen voor vrouwen in de DRC'.